

[Valbak.]

startede i 1965, og sidste etape er gennemført — er det ikke i 1970? Er det ikke lige præcis det, vi har foreslået på dette område?

Ninn-Hansen: Det undrede mig egentlig meget, når statsministeren tager ordet i denne sag, at statsministeren så ikke beskæftiger sig med de økonomiske indvendinger, som mit partis ordfører og andre har fremsat. Jeg synes dog nok, at det er et emne, det for statsministeren må være berettiget at beskæftige sig med.

Jeg synes også, at hele spørgsmålet om, hvordan denne ordning skal administreres, kunne vække interesse. Da vi befandt os i kulegravningstiden her i landet, var det jo ikke sådan, at der var en afvisning over for det synspunkt, som bl. a. jeg anførte, at man ikke måtte gennemføre denne ordning så hurtigt, at den ikke kunne administreres. I en samtale med økonomiministeren i radioen anførte jeg det synspunkt, og jeg mærkede ikke dengang de stærke indvendinger imod det. Jeg går ud fra, at noget tilsvarende har været bærende for hr. Poul Dam, da han fremsatte sine bemærkninger ved anden behandling. Jeg synes jo ellers, sporene skræmmer. Vi fik en kildekatteordning, som vist enhver må erkende at det var næsten umuligt at administrere med den hurtighed, hvormed den blev gennemført. Her går vi altså ind på noget tilsvarende, og advarslerne har ikke manglet, heller ikke de økonomiske advarsler. Hvis statsministeren mener, det er ligegyldigt, hvad der bliver sagt her i denne sal, så synes jeg dog, statsministeren må have bemærket, hvad der er blevet sagt af økonomisk sagkyndige, hvad der er blevet sagt af bl. a. formanden for det råd, som statsministeren vel stadig væk lægger vægt på, fortæller os noget om den økonomiske udvikling.

Det lod statsministeren altså ligge. I stedet for fik vi nogle betragtninger delvis af historisk art, det skal jeg ikke indvende noget imod. Det hævdes jo ofte og med en vis ret, at vi beskæftiger os for lidt med de politiske perspektiver og de principielle spørgsmål og derunder vel også de historiske perspektiver i denne sal. Derfor er det velkomment, når statsministeren fører debatten ind på dette spor. Men jeg kan ikke bilige den måde, hvorpå statsministeren om-

taler bl. a. folkepengen. Statsministeren ved jo meget vel, at de to partier, som han nu fremstiller som partier, der bare skulle trækkes med, hver for sig havde deres synspunkter vedrørende en folkepensionsordning, der blot byggede på andre principper end dem, socialdemokratiet byggede på. Statsministeren ved også, at da vi nåede til et forlig om folkepengen, da nåede vi det på den måde, det er sædvanligt ved store reformer, at man byggede ind i reformen noget af det, der var kommet fra alle forligspartierne. Så kan man ikke fremstille det på den måde, at der var en tilbageholdenhed, at man ikke ville være med.

Når statsministeren omtaler forholdet mellem funktionærer og arbejdere, så er det under alle omstændigheder en interessant drøftelse. Den kan vi også se historisk på. Da man skulle have en funktionærlovgivning her i landet, var det socialdemokratiet, der var tilbageholdende, da var det os andre, der ønskede en lovgivning opbygget for dem, der havde en særlig tilknytning til virksomhederne. Vi fik den første funktionærlovgivning i 1938, bl. a. baseret på et initiativ, det konservative folkeparti havde taget i 1937. Alt det husker statsministeren selvfølgelig.

Står socialdemokratiet med statsministeren nu i den situation, og skal bemærkningerne opfattes på den måde, at statsministeren mener, at der ikke er nogen hensigt med en funktionærlovgivning? Man kan jo gøre det på to måder: man kan ophæve den specielle lovgivning, som vi gerne vil stå ved, eller man kan udmarve den, så der ikke er noget tilbage for funktionærgrupperne af de fordele, de har ifølge lovgivningen. Jeg blev ikke ganske klar over, hvad statsministeren mente, men blev noget ængstelig, da jeg hørte hans udtalelser, for jeg mener fortsat, at vi har brug for en funktionærlovgivning.

Jeg ser gerne, som det konservative folkeparti har foreslået flere gange, at nye grupper får lejlighed til at komme ind under funktionærbegrebet, at den arbejder, der har været mange år i sin virksomhed, ikke skal kunne hældes hurtigt ud, men at han skal kunne få funktionærstatus. Vi har fremsat forslag om det, vi har ikke opgivet det. Jeg vil tro, vi i den nye samling meget hurtigt vil kunne komme til at tage stilling til dette spørgsmål, og så interesserer det